

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Ekonomika blagostanja**". Rad ima **18 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti. Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati [ovde](#).

EKONOMIKA BLAGOSTANJA

Ekonomika blagostanja je nastala dvadesetih godina dvadesetog veka, kada je grupa ekonomista predložila sprovođenje određenih mera ekonomske politike u cilju povećanja opsteg blagostanja. Formalano je dobila naziv po radu "Ekonomika blagostanja" engleskog ekonomiste Artura Sesila Pigua. Međutim, ona vuče korene još od kraja 18. veka, odnosno iz vremena objavljivanja radova engleskog filozofa Džeremija Bentama. Ali još je značajnija kao njena prethodnica filozofija utilitarizma, koja se naročito razvijala u Engleskoj sredinom 19. veka pod uticajem Džona Stjuarta Mila. Osnovni problem koji proučava ekonomika blagostanja je kako maksimizovati ukupno društveno blagostanje. Osnovni stav ekonomike blagostanja, u formi koju je prezentirao Pigu, jeste neophodnost vršenja preraspodele u društvu. U savremenim državama postoji neravnomernost u raspodeli dohotka, odnosno malo ljudi ima puno bogatstva. Bogati su uspeli da podmiru svoje osnovne materijalne potrebe i uglavnom zadovoljavaju svoje luksuzne prohteve. Kako i za novac važi princip opadajuće granicne korisnosti, kao i za bilo koje drugo dobro, povećanje ili smanjenje dohotka bogatasa za jedan dolar, vrlo malo će pomeriti njihovu ukupnu korisnost potrosnje. Nasuprot njima, siromasni nisu u stanju da podmiru ni svoje egzistencijalne potrebe, pa svaki dodatni dolar u njihovom dohotku ima vrlo visoku granicnu korisnost jer je namenjen zadovoljenju potreba najviseg intenziteta. Piguov zaključak je očigledan – preraspodelom dohotka od bogatih ka siromasnim, povećalo bi se društveno blagostanje. Siromasni ljudi će tada biti u stanju bolje da se hrane, da školuju svoju decu, da dobiju bolju zdravstvenu zaštitu, da se obrazuju za rad, što će sve povećati produktivnost rada i nacionalni dohodak (nacionalnu dividendu, kako kaže Pigu), čime stiču korist i oni kojima je u početku smanjen dohodak.

Naravno, sa preraspodelom ne valja preterati, jer bi se time ugrozila stednja, odnosno nivo nacionalne dividende u budućnosti, a osim toga, mogu se smanjiti podsticaji za rad i preduzetništvo, doslo bi do pada ekonomske efikasnosti sa svim posledicama po privredu. Ekonomika blagostanja se zasniva na konceptu Pareto optimalnosti, koji će poslužiti kao kriterijum vrednovanja ekonomskih stanja, tj. kombinacija ekonomskih aktivnosti i proizvodnih faktora. Pareto efikasna alokacija je ona alokacija čijom primenom nije moguće povećati nivo korisnosti ni jednog potrosaca, a da nivo korisnosti nekog drugog potrosaca ne bude smanjen. Paretova efikasnost sama po sebi je jedan poželjan cilj – ako postoji način da se nekoj grupi ljudi poboljša položaj, a da se pri tom ne povrede drugi ljudi, zašto to onda i ne uraditi?

No, obično će biti mnogo Pareto-efikasnih alokacija; kako da društvo napravi pravi izbor među njima? Uostalom, Paretova efikasnost ne govori ništa o raspodeli blagostanja među ljudima. Odgovor na problem društvenog izbora između različitih ekonomskih stanja, odnosno alokacija, daje funkcija društvenog blagostanja.

FUNKCIJE DRUSTVENOG BLAGOSTANJA

Funkcija društvenog blagostanja je, dakle, relacija koja uspostavlja zavisnost između ukupnog društvenog blagostanja i blagostanja pojedinačnih članova društva, koje se meri

nivoom korisnosti koji oni ostvaruju u potrosnji. Izbor određene funkcije društvenog blagostanja u osnovi znači izbor kriterijuma na osnovu kojeg se rangiraju različite ekonomske alokacije. Svaka funkcija društvenog blagostanja je rastuća po svakom svom argumentu. To znači da, bez obzira na određeni oblik funkcije, ukupno društveno blagostanje raste kada raste blagostanje bilo kog pojedinca, ukoliko se blagostanje ostalih ne smanjuje. Određeni oblik funkcije u osnovi govori o tome kako raste ukupno društveno blagostanje kada raste blagostanje pojedinačnih članova tog društva. Jedna od funkcija društvenog blagostanja je, već pomenuta, klasična utilitaristička ili Bentamova funkcija društvenog blagostanja, koja ukupno društveno blagostanje određuje kao prost zbir individualnih korisnosti, odnosno:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com